

Holokaust: „ostateczne rozwiązanie” Hitlera

(z książki pt. „Kiedy krzyż stał się mieczem”)

Merrill Bolender

Nazistowski antyjudajizm był działaniem bezbożnych antychrześcijańskich kryminalistów. Nie byłby on jednak możliwy bez prawie dwutysiącletniej historii „chrześcijańskiego” antyjudajizmu.

HANS KUNG

Chrześcijanie na całym świecie wiedzą o holokauście, jednak wielu z nich nie jest świadoma jak głęboko antysemityzm tkwi w Kościele. Zapewnił on podłoże, na którym naziści zbudowali swoją doktrynę.

Antysemityzm nie powstał spontanicznie w 1933 r. System nazistowski nie zmaterializował się z próżni; był punktem kulminacyjnym pogańskiej filozofii i doktryny Kościoła jeszcze z III w. n.e. oraz wcześniejszej. Raul Hilberg w swojej książce „Zagłada Żydów europejskich” (*The Destruction of the European Jews*) pisze:

„Od IV wieku po Chrystusie istniały trzy antyżydowskie linie postępowania: konwersja, wydalenie oraz unicestwienie.

Misjonarze chrześcijańscy w istocie mówili:

NIE MACIE PRAWA ŻYĆ WŚRÓD NAS JAKO ŻYDZI.

Świeccy zwierzchnicy, którzy przyszli po nich, oświadczyli: **NIE MACIE PRAWA ŻYĆ WŚRÓD NAS.**

Niemieccy naziści ostatecznie orzekli:

NIE MACIE PRAWA ŻYĆ”.

Ta postępująca nienawiść doprowadziła do powolnego i stałego wzrostu działalności oraz rozumowania, nakierowanych przeciwko Żydom. Widzimy więc, że w poszukiwaniu nowej szlachetnej idei Niemieccy naziści nie odrzucili przeszłości – oparli się na fundamencie dawnej koncepcji głęboko osadzonej w kulturze europejskiej. Trzecia Rzesza, napędzana wygodnymi i gładkimi filozofiami Hegla, Marksa, Nietzschego oraz darwinizmu społecznego, zdołała usprawiedliwić ostateczne rozwiązanie, prowadząc antysemicką teologię chrześcijańskiej Europy do zgodnego z logiką zakończenia.

Można przyjąć, że Adolf Hitler wykorzystał historyczną nienawiść do Żydów, okazywaną wielokrotnie przez Kościół europejski i zrobił z niej użytek. Czy możliwe jest, by w ten właśnie sposób Hitler zdołał napisać *Mein Kampf* (*Moja Walka*)?

„Dlatego dzisiaj wierzę, że działam zgodnie z wolą Wszechmogącego Stwórcy: chroniąc się przed Żydem, walczę dla dzieła Pana” (Adolf Hitler, *Mein Kampf*; Boston: Houghton Mifflin Co. 1971, strona 65).

W broszurze *Glimpses of a People, Events, Life and Faith from the Church Across the Ages* (*Spojrzenie Kościoła przez stulecia na naród, wydarzenia, życie oraz wiarę*), wydanej z numerem 207, opublikowanej przez Christian History Institute (Instytut Historii Chrześcijańskiej) znajdujemy następujące statystyki:

- „95% hitlerowskich Niemców oficjalnie deklarowało się jako chrześcijanie (katolicy lub protestanci).
- Podczas pierwszych lat rządów Hitlera w regularnych referendach 95–98% tej samej ludności popierało politykę nazistowską.
- W 1933 r., mimo swych zastrzeżeń, papież udzielił oficjalnego poparcia rządowi Hitlera przez podpisanie umowy, która obiecała wsparcie Rzymu dla Hitlera dopóki ten będzie bronił Kościoła.
- Hitler cieszył się szerokim poparciem ze strony kościołów protestanckich. 85% protestanckich pastorów złożyło przysięgę osobistej lojalności wobec Adolfa Hitlera (niektórzy pod przymusem, jednak większość chętnie).
- Z chwilą dojścia do władzy w 1933 r. Hitler zaczął organizować łapanki na Żydów oraz umieszczać ich w obozach koncentracyjnych. Do roku 1939 obozy te stały się «obozami śmierci». W miarę jak Hitler rozszerzał swoje rządy w Europie, właczał Żydów do wagonów kolejowych niczym bydło, transportując ich z własnych domów do obozów śmierci.
- Hitler planował całkowite wyeliminowanie Żydów z oblicza ziemi. Co więcej, uzasadniał swój plan cytując Marcina Lutera. Nazwał ten plan «ostatecznym rozwiązaniem kwestii żydowskiej». «Rozwiązanie» Hitlera historia nazywa holokaustem”.

Szczęśliwie, zawsze była niewielka liczba ludzi, która kochała i błogosławiła naród Izraela, nawet gdy nie było to ani popularne, ani bezpieczne. Instytut Pamięci Męczenników i Bohaterów Holokaustu w Jerozolimie Jad Waszem – jedna z najbardziej znanych atrakcji turystycznych w Izraelu – posiada listę ponad 22 000 „Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata” z 33 narodów, którzy przyszli z pomocą Żydom podczas koszmarnych lat holokaustu. Te nie mające pochodzenia żydowskiego osoby ryzykowały swe życie, wolność oraz dobytek, aby ocalić Żydów.

Podobnie setki pastorów w Niemczech w czasie Trzeciej Rzeszy odmówiły złożenia przysięgi lojalności wobec Hitlera. Szacuje się, że 800 pastorów zostało aresztowanych i uwięzionych za odmowę znazyfikowania swoich kościołów.

W szczególności Dietrich Bonhoeffer był jednym z nielicznych przywódców kościelnych, którzy bohatersko sprzeciwili się Führerowi i jego ksenofobicznym poglądom. Zajmując swoje stanowisko, Bonhoeffer męczeńsko oddał własne życie. Jego prorocze słowa służą jako ważne przypomnienie dla Ciała Chrystusa:

„Milczenie w obliczu zła jest złem samym w sobie: Bóg nie uzna nas za niewinnych. Nie mówić to znaczy mówić. Nie działać to znaczy działać”.

„Bezpieczna kryjówka” (*The Hiding Place*), autobiografia Corrie ten Boom, opowiada dlaczego jej rodzina zaczęła ratować Żydów w Holandii oraz dlaczego jej członkowie gotowi byli ryzykować własne życie. Corrie podkreśla w tej książce, że Stary Testament był w jej domu obdarzany wielkim szacunkiem, dodając, że jej rodzina zawsze odczuwała głębokie poczucie religijnej więzi z Żydami. Ojciec Corrie – Casper – często powtarzał przekonanie, że Żydzi są Bożym narodem wybranym oraz „żrenicą Bożego oka”.

W cieniu II wojny światowej oraz przewidując potrzebę pomocy Żydom, Corrie modliła się następującą modlitwą:

„Panie Jezu, ofiaruję się za Twój lud – w jakikolwiek sposób, gdziekolwiek, kiedykolwiek”.

Historia pokazuje, że cała ta rodzina zginęła, jedynie Corrie została ocalona i wypuszczona na wolność wskutek błędu urzędnika. Ostatnie lata swojego życia spędziła opowiadając światu o miłości jej rodziny do Żydów.

Podczas II wojny światowej polska katoliczka Irena Sendler (1910–2008), posługując się kwalifikacjami pielęgniarskimi, uzyskała pozwolenie, aby pracować w warszawskim getcie. Sendler na różne

sposoby przemyciła poza teren Warszawy ponad 2 500 żydowskich dzieci. Wykradała je, ukrywając w worku z juty na tyle swojej ciężarówce, mijając nazistów z wytrenowanym psem, który szczekał na zawołanie, by zagłuszyć płacz przerażonych dzieci. Następnie zapewniała im fałszywe dokumenty i zakwaterowanie poza gettem, chroniąc je w ten sposób przed niemal pewną śmiercią z rąk nazistów. W 1943 r. Sendler została aresztowana przez Gestapo, poddana ciężkim torturom i skazana na karę śmierci – dopiero łapówka podziemnej organizacji ocaliła jej życie. Jedno z dzieci, które Sendler uratowała od nazistów, opiekowało się nią w ostatnich latach jej życia, okazując w ten sposób wdzięczność. Sendler zmarła w 2008 r. w Warszawie w wieku 98 lat.

Niestety tacy katolicy i protestanci chrześcijanie stanowili niewielką mniejszość w porównaniu z milionami europejskich chrześcijan, którzy albo milczeli, albo kolaborowali z nazistami podczas lat holokaustu.